

realiseres på linie med, hvad SF har fundet realistisk. Forslagene må, såfremt de realiseres i den forudsatte takt, forventes at medføre en betydelig forøgelse af beskæftigelsen, især i bygge- og anlægssektoren og i den offentlige sektor og i store træk på linie med, hvad SF forudsætter.

Forslag vedrørende forsvaret.

SF skriver i bemærkningerne til forslaget om nedlæggelse af forsvaret, at dette ikke vil kunne ske pr. 1. marts 1982, men at det bør realiseres så hurtigt som muligt. Det er imidlertid umuligt at vurdere, hvilken afviklingstakt der er mulig, uden en større undersøgelse, som det ikke findes nyttigt at foranstalte. Der er indgået kontrakter om leverancer af materiel, og der er opsigelsesvarsler for overenskomstansatte, hvortil kommer det betydelige antal tjenestemænd. Afviklingstakten ville også afhænge af, om der i muligt omfang skulle foretages afskedigelser, eller om der kun var tale om afvikling af personalestyrken ved naturlig afgang.

Det er derfor umuligt at præcisere virkningerne på henholdsvis kort og lang sigt, men en beslutning om afvikling må dog antages ret hurtigt at kunne medføre en ganske betragtelig gunstig virkning på betalingsbalancen og en betydelig stigning i arbejdsløsheden. Det kan anføres, at forsvarsministeriets personaleforbrug udgør ca. 34.000, hvortil kommer værnepligtige, således at en beslutning om total nedlæggelse direkte ville berøre over 40.000 personer i forsvaret.

En total nedlæggelse ville derfor umiddelbart mere end opveje de positive beskæftigelsesmæssige konsekvenser af SF's forslag om øget offentlig service svarende til 20.000 flere offentligt ansatte på en række områder, idet betydningen af kontraktlige forpligtelser, pension m.v. dog ikke umiddelbart kan vurderes, ligesom der ikke her er taget hensyn til SF's holdning til den offentlige udgiftspolitik i de kommende år. Virkningerne på betalingsbalancen af besparelser på forsvaret må skønnes at være forholdsvis mere gunstige end for besparelser på det offentlige forbrug som gennemsnit, idet materielanskaffelser og varekøb i udlandet er af betydeligt omfang.

Sammenfattende bemærkninger vedrørende SF's forslag.

Vurderingen af forslag, der kun er specificeret på meget overordnet niveau, må nødvendigvis blive meget summarisk, og det afgørende er derfor den samlede økonomiske politik, som forslagene er udtryk for.

For så vidt angår konkurrenceevnen, er der ikke elementer i SF's forslag, som kan sikre en forbedret konkurrenceevne over for udlandet. SF afviser alle former for generelle konkurrenceevneforbedrende foranstaltninger. SF er dog positiv over for selektive erhvervsstøtteordninger, men det er næppe realistisk, at der derigennem kan sikres en konkurrenceevneforbedring i de kommende år. Iværksættelse af selektive ordninger indebærer en stor risiko for, at der bliver taget skridt til modforholdsregler i udlandet, hvortil kommer, at visse af SF's forslag har en konkurrenceevneforringende virkning.

Alt i alt er der derfor ikke grundlag for at antage, at der med SF's forslag kan opnås en konkurrenceevneforbedring over for udlandet, hvorfor der ikke ad denne vej opnås nogen forøgelse af produktion og beskæftigelse.

Hertil kommer, at SF tilsyneladende afviser at tilstræbe en afdæmpet udvikling i de disponible realindkomster. Denne holdning kan meget vel vise sig at indebære en indbygget tendens til svækkelse af betalingsbalancen fremover. Meget vil dog afhænge af SF's holdning til at øge den direkte beskatning samt af, om der i de kommende år skal tilrettelægges en mere ekspansiv offentlig udgiftspolitik for serviceområderne, således som forslaget om udvidelsen i 1982 antyder.